

दर्पयोक्ते अर्थालङ्कारभेदे, “हन्त सान्द्रेण रागेण ऋतेऽपि हृदये मम । गुणगौर ! निषण्णोऽपि कथं ? नाम न रज्य-सीति । अत्रातिरक्तहृदयसंन्यात् उचितमपि रक्तत्वं न निष्पन्नमिति हेतुसङ्गावेऽपि तद्रूपाननुहरणान्तथात्वम् । अतद्गुणसंविज्ञानं पु० न तस्य गुणीभूतस्य सम्यक् ज्ञानं यत् । शब्दिकोक्ते बह्व्रीहिभेदे । यथा लब्धकर्ष-मादायेत्यादौ गुणीभूतकर्षादेरपि धर्मिद्वारा आनयनेऽन्वय-स्तथा दृष्टसुदृष्टमानयेत्यादौ गुणीभूतस्य समुद्रस्य नान-यनेऽन्वयः इत्यतः लब्धकर्षइत्यादिस्तद्गुणसंविज्ञानः दृष्टसुदृष्ट इत्यादिषु अतद्गुणसंविज्ञानः बह्व्रीहिरिति भेदः । एवमुदाहरणान्तराणि श्रेयानि ।

अतन्त्रं लि० न तन्त्रं कारणं तदधीना विवक्षा वा यस्य । कार-णानधीने विवक्षायुग्ये च । “सुखग्रहणमतन्त्रमिति” सिद्धान्तकौ० । [निर्धारहिते, अनलसे च ।

अतन्द्रं लि० नास्ति तन्द्रा निद्रा, तत्सदृशम् आलस्यं वा यस्य ।

अतन्द्रितं लि० तन्द्रा जाताऽस्य तार० इतच् न० त० । अजातनिद्रे अनलसे च “अतन्द्रिता सा स्वयमेव दृष्ट-कान्” इति कुमा० ।

अतप्ततनु(नू) लि० न तप्ता पयोव्रतादिना तनुरस्य । पयो-व्रतादिना देहकार्यकारके । दीर्घान्तपाठोपलक्ष्यैव “विश्रतो-ऽतप्ततनून् तदाम्” इति ता० ब्रा० । न तप्ता तप्तसदृश्या तनु-रस्य । तप्तसदृश्या अक्षतचिह्ने लि० “नातप्ततनुरिति” श्रुति-स्तत्परतयैव वैष्णवैर्व्याख्याता । [निर्हेतुके, तर्कहीने च ।

अतर्कं लि० तर्क्यतेऽनेन तर्कस्तर्कहेतुः स नास्ति यस्य । अतर्कितं लि० न तर्कितम् । तर्कहेतुव्यापारानुसन्धानेन हठा-दागते, अनुमितभिन्ने च । “अतर्कितमुपस्थितमिति” पुरा० ।

अतलं न० अस्य भूखण्डस्य तलं पृष्ठो० इदमोऽप्यम् । मग्नपातालमध्ये प्रथमखण्डे भूमेरधोभागे । तल्लोकाश्च सप्त, अतलं, वितलं, सुतलं, तलातलं, मङ्गातलं, रसातलं, पाताल-संज्ञका अधोर्ध्वस्तलानि तेषां निवेशस्थानञ्च “स्नादू-दकान्तर्वह्णयान्तोऽसौ पाताललोकाः पृथिवीपुटानीति” सि० यि गो० उक्तम् । विशेषस्तत्तच्छब्दे वक्ष्यते । तलशून्ये लि० नास्ति तलः प्रतिष्ठा यस्य । अप्रतिष्ठे लि० । [गभोरे ।

अतलस्पर्शं लि० न तलस्योपधोभागस्य स्पर्शो यत् व० । अति-अतलस्पृशं लि० न तले स्पृश्यते कर्माणि किन् । अगाधे ।

अतस् अव्य० इदम्-तस्वित् । एतज्ज्ञेयकार्ये “अथातो ब्रह्म जिज्ञासेति” छन्दे अतः शब्दो हेत्वर्थ इति भाष्यम् । “अथातो धर्मजिज्ञासेति” जै० । “अतश्चराचरं विवमिति” कुमा० ।

अतस्य पु० अत-गतौ असच् । वाते । सातत्यार्थकात् अतः असच्, आत्मनि । गौरादित्यात् लोपि अतसी । (तिसि, मसिना) इति ख्याते दृष्टे स्त्री । “तस्यातसीस्त्रनसमान-भास” इति भाषः । “अतसीपुष्पवर्णाभित” दुर्गाध्याने अतसी शष्प इति आर्त्तरीतेः शष्पदृष्टे च । तत्स्त्रत्वजाते चौमवस्त्रे न० ।

अति अव्य० अत-इ । पूजायाम्, उत्कर्षे, अतिक्रमणे, च । स्वभावोद्भूतिरिच्यते “तेषु हार्दी तथाप्यतीति” चण्डी० । तत्पुरुषपूर्वपदस्यः अतिक्रान्तार्थे “अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीययेति” वा० । अतिराजी अतिश्री । उत्-कर्षार्थे कुगतिप्रादयश्चेति समासे अतिधनमतिबलमिति । “विक्रमातिक्रमाबुद्धिभ्रमार्थातिशयेष्वतीति” गणरत्नोक्तेः च विक्रमादिषु तल, विक्रमे अतिरथः, (रथाधिकविक्रमयान्) अतिक्रमे, अतिमति (बुद्धातिक्रमः) अबुद्धौ अतिगहनम् (बुद्धेरविषयः) भ्रमे अतिप्रसम् (भ्रमप्रसम्) अतिशये अति-वेगः (अतिशयितो वेगः) एवमन्यान्वयमुदाहर्थाणि । अस्य क्रियायोगे उपसर्गता अतिक्रमे पूजायाश्च कर्मप्रव-चनीयसंज्ञा तेन तद्योगे द्वितीयादि तत्प्रातिक्रमे राजानमिति, पूजायाम् अतिस्तुतमित्यादौ उपसर्गत्वबाधाश्च नश्यन् ।

अतिकथं लि० अतिक्रान्तः कथाम् । कथनायोग्ये, अशब्दे, नष्टे च । [भाषणे च ।

अतिकथा स्त्री अत्युत्कटा कथा । अत्युत्कटवर्णने, व्यर्थ-अतिकन्दके पु० अतिरिक्तः कन्दः यस्या कप । इति कन्दगा-नके दृष्टे । [अत्यन्ताकर्षके च ।

अतिकर्षणं लि० अत्यन्तं कर्षति क्षय-ख्यु । अत्यन्ततापदायके,

अतिकशं लि० अतिक्रान्तः कथाम् तत्प्रहारमनादृत्य स्नेहा-सुसारेण प्रवृत्तत्वात् अत्या० त० । कथाप्रकारसङ्ख्याय यथेच्छव्याप्तते दुर्दान्ते अश्वे ।

अतिकायं लि० अत्युत्कटः कायोऽस्य । विकटदेहे, रावणपुत्रे रावणभेदे पु० तत्कथा लङ्काकाण्डे “बुकोप स मङ्गातेजा ब्रह्मदत्तवरो विभुः अतिकायो मङ्गावीर्य” इत्युपक्रम्य “आ-श्वे मङ्गातेजा रामाय रावणासुजः । दशपीवो मङ्गातेजाः राजा वैश्रवणात्मजः । तस्य पुत्रो ह्यसौ वीरो रावण-प्रतिभोरथे इति” तस्य सामर्थ्यं विभीषणेन निर्वेदिते लक्ष्मणेन सह तस्य युद्धमासीत् तेन च तस्य शिरश्चिह्नं दे इति “तदातिकायस्य शिरो जहारेति” रामा० लङ्का० ।

अतिकुलं लि० अति-कुल-व-किञ् । अतिक्रमणे ।

अतिकृच्छ्रं न० अतिक्रान्तं कृच्छ्रं प्रजापत्यं तदधिकदुःखं